

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ...

Українська

Обробка О. ЧИШКО

Allegro moderato

нар

f marcato

mf

1. «Лу-гом і-ду, ко-ня ве-ду, — роз-ви-вай-ся, лу-же! Сва-тай ме-не,
2. «Ой ко-ли б ти, дів-чи-нонь-ко, трош-ки ба-га-тень-ка, взяв би те-бе
3. Ой ко-ли б я, ко-за-чень-ку, та й за-ба-га-ті-ла, тоя б те-бе,

p

ко-за-чень-ку, люб-лю те-бе ду-же! Сва-тай ме-не,
за ру-чень-ку, по-вів до ба-тень-ка! Взяв би те-бе
ле-да-чо-го, й за харч не схо-ті-ла! То я б те-бе,

f

sf

p

p

ко-за-чень-ку, люб-лю те-бе ду-же! Ой хоч сва-тай,
за ру-чень-ку, по-вів до ба-тень-ка!» «Ой ко-ли б я,
ле-да-чо-го, й за харч не схо-ті-ла!» «Не жу-ри-ся,

p

хоч не сва_ тай, хоч так при_ си_ лай_ ся, щоб хоч сла_ ва
 ко_ за_ чень_ ку, трош_ ки ба_ га_ тень_ ка, на_ плю_ ва_ ла б
 дів_ чи_ нонь_ ко, ру_ та зе_ ле_ нень_ ка; цей по_ ки_ нув_

mf

f pesante

не про_ па_ ла, що ти за_ ли_ цяв_ ся, щоб хоч сла_ ва
 я на те_ бе й на тво_ го ба_ тень_ ка, на_ плю_ ва_ ла б
 дру_ гий бу_ де, ще ж ти мо_ ло_ день_ ка, цей по_ ки_ нув_

f

marcato

не про_ па_ ла, що ти за_ ли_ цяв_ ся»,
 я на те_ бе й на тво_ го ба_ тень_ ка!
 дру_ гий бу_ де, ще ж ти мо_ ло_ день_ ка!»